

РЕШЕНИЕ

№ 492

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1064** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „БЯЛА ЛЕНД“ ЕООД, представлявано от Б. Ч. Г. и „АГРОКОМ“ ЕООД, представлявано от Г. П. Г. и Г. Г. П. срещу:

1. подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на 15б от Закона за горите/ ЗГ/ през периода 2003 г - 2009 г., както и имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им, публикуван от Министерство на земеделието и храните на основание § 3, ал. 4 от Преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на ЗГ (ДВ, бр. 58/29.07.2011г.), в частта относно имот № 07598.119.12, посочен на ред № 312 ;

2. списък по § 3, ал.1 от ПЗР на ЗГ (ДВ, бр. 19/2011 г.) на поземлените имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването в Държавен вестник, публикуван от министерство на земеделието и храните на основание § 3, ал.4 от ПЗР на ЗГ (ДВ, бр. 48/24.06.2011г.), в частта относно имот № 07598.119.12, посочен на ред № 312.

В обстоятелствената част на жалбата се излагат твърдения за нищожност и незаконосъобразност на актовете, изразяващи се в следното:

При издаването на оспорените списъци са били допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, гарантиращи участието и защита на дружествата в производството. Недвижимият имот не е бил включен с актуалния си идентификатор № 07598.119.27, съгласно КККР на [населено място], [община], област В., одобрена със заповед № РД-18-47 от 18.08.2006 г. на изпълнителния директор на АГКК. Посочването в обжалваните списъци на друг идентификатор № 07598.119.12, който не е действащ към момента на постановяването на обжалваните административни актове, накърнявало правото на защита.

Излага се още, че обжалваните списъци, в частта им, относно ПИ с идентификатор № 07598.119.12, противоречат на материалния закон и на неговата цел. В списъка е следвало да бъдат включени само имоти, които не подлежат на промяна на предназначението, но не и такива, чието предназначение вече е било променено преди датата на обнародване на § 3, ал.1 от ПЗР на ЗГ в ДВ. Забраната за строителство в поземлени имоти в горски територии, придобити чрез замяна вжало само за тези, чието предназначение не е променено преди 08.03.2011г. Този критерий не съществувал по отношение на процесния недвижим имот, който вече е бил изключен от горския фонд и представлявал урбанизирана територия преди тази дата. Като е включил ПИ с идентификатор № 07598.119.12 в списъците, административният орган е придал на правната норма обратен ефект, каквото тя няма и поради това актовете били нищожни. С разширяването на обхвата на списъка спрямо правното основание, на което последният е издаден, ответникът е допуснал недопустимо превишаване на материалната си компетентност. Изпълнителната власт нямала компетентност да разширява приложното поле на разпоредбата. Излизането извън пределите на предоставената от законодателя компетентност, правела издадения административен акт нищожен.

Жалбоподателите в проведените открити съдебни заседания се представляват от адв. М. М. и адв. Р. И., които поддържат оспорването на актовете. По делото на 11.07.2022г. и на 08.12.2022г. са депозиран писмени становища от адв. М. М. и адв. Р. И., в които са обобщени съжденията за нищожност и незаконосъобразност на актовете. Заявена е претенция за присъждане на разноски, съгласно приложен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – министър на земеделието, чрез своя процесуален процесуален представител юрк. А. В. оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на представителите на жалбоподателите.

В писмено становище се посочва, че искането за обявяване на обжалваните актове за незаконосъобразни било недопустимо, защото е изтекъл срокът по АПК от обнародване на списъците по §3, ал. 4 от ПЗР на Закона за горите. Съгласно §3, ал. 4 от ПЗР на ЗГ, списъкът се обнародвал в Държавен вестник, като по този начин трябвало да се приеме, че е налице редовно уведомяване на всички заинтересовани лица. По искането за обявяване на актовете за нищожни, ответникът счита, че то е неоснователно. Списъците по §3, ал. 4 от ПЗР на ЗГ / обн. в ДВ, бр. 48 и 58 от 2011г./ били издадени и одобрени от компетентен орган - министъра на земеделието, храните и горите г-н М. Н. / писмо с рег. индекс 13-7213 от 21.07.2022 г. на МЗХ/, съответно от надлежно оправомощения от него със заповед за заместване № РД 09-591/15.07.2011г. заместник-министър Ц. Д. /писмо с рег. индекс № 13-2768/08.06.2011 г. на МЗХ/. Списъците били издадени в изискуемата форма и при спазване на

административно-производствените правила. Същите съответствали и на материалния закон - §3, ал. 4 във вр. ал.1 от ПЗР на ЗГ. Забраната за строителство се отнасяла до всички имоти, които са били предмет на замяна до влизане в сила на тази разпоредба с цел защита на държавния и обществен интерес и на българската гора. Алтернативно, при условие, че съдът приеме, че включването на заменени имоти, чието предназначение е променено преди влизане в сила на Закона за горите, противоречи на §3, ал.1 от ПЗР на ЗГ, то същото било незаконосъобразно, но не и нищожно, тъй като актовете не страдали от такъв съществен порок, който да обоснове обявяването им за нищожни.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заповед № РД49-69/22.02.2007 г. на министъра на земеделието и горите е наредено да се извърши замяна на общо 233.000 декара гори и земи от горския фонд, собственост на „Маркетинг – В“ ЕООД, в.т.ч. и 25.829 декара гори и земи от държавния горски фонд, представляващ имот № 07598.119.12, частна държавна собственост, находящ се в землището на [населено място], област В..

С договор за замяна на недвижим имот № 151/27.02.2007 г., вписан в АВ акт № 23, том VI, вх. рег. № 6631/20.03.2007г., сключен между Национално управление по горите и „Маркетинг – В“ ЕООД дружеството е придобило собствеността върху имот с площ от 25.829 декара с идентификатор № 07598.119.12 в землището на [населено място], област В., като в замяна „Маркетинг – В“ ЕООД е прехвърлило в полза на държавата собствеността върху 233.000 декара гори и земи от горския фонд, представляващи ПИ № 159069, землището на [населено място], [община], ПИ № 036038, землището на [населено място], [община], ПИ № 329022, землището на [населено място], [община] и ПИ № 200022, землището на [населено място], [община].

Жалбоподателят „АГРОКОМ“ ЕООД, представлявано от Г. П. Г. по силата на договор за покупко-продажба от 26.10.2010г. е придобило право на собственост върху 44/100 идеални части от ПИ № 07598.119.27 с площ от 24 383 кв.м., в.з. „А. П.“, находящ се в землището на [населено място], област В., с трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване- за ниско застрояване до 10м. /вж. нотариален акт № 142, том III, рег. № 4842, дело № 485/2010 г. на нотариус Д. С. с район на действие Районен съд- [населено място], вписан в АВ вх. рег. № 20521/26.10.2010г., акт № 42, том LV, дело № 11975/2010г./

Жалбоподателят „БЯЛА ЛЕНД“ ЕООД, представлявано от Б. Ч. Г. се легитимира, като носител на вещни права върху 56/100 идеални части от ПИ № 07598.119.27 с площ от 24 383 кв.м., в.з. „А. П.“, находящ се в землището на [населено място], област В., с трайно предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване- за ниско застрояване до 10м. Собствеността е придобита въз основа на направена непарична вноска в капитала на дружеството, извършена от предходния собственик „Маркетинг- В“ ЕООД, вписана в СВ с вх. рег. № 1394/24.01.2015г., том III, акт № 138/2015г.

Със заповед № 227/06.12.2007 г. на председателя на Държавна агенция за горите /Д./ е наредено имот с идентификатор № 07598.119.27 с площ от 24.383 дка в землището на [населено място], област В. да бъде изключен от горския фонд, изключената площ остава частна собственост на „Маркетинг В“ ЕООД, а дружеството следва да предприеме действия по включването ѝ в урбанизираните територии и да заплати цена

за промяната на предназначението в размер на 452 655.00 лева. В придружителното писмо изх. № 27-356/06.12.2007г. по изпращане на заповедта е посочено, че Д. изпраща уведомление до СГКК по местонахождение на имота препис от актовете за изключените от горския фонд гори и земи в 7-дневен срок от заплащане на указаната цена. За плащането на сумата от 452 655.00 лева е представено е платежно нареждане от 10.12.2007 г. /л.149 от делото/.

Със заповед № 209-А/17.05.2007 г. на кмета на [община] е одобрен проект за ПУП-ПЗР за УПИ IX-12 и УПИ X- за общ.мероприятия от кв.255 на в.з. „А. П.“, [населено място], област В..

Със заповед № 676/01.11.2007г. на кмета на [община], издадена на основание чл.16, ал.5 от ЗУТ е наредено „Маркетинг-2“ ЕООД да придобие имот с идентификатор № 07598.119.27 с площ от 24 383 кв.м., идентичен на УПИ IX-12, кв.255 по ПЗР на [населено място], одобрен със заповед № 209-А/17.05.2007г. Разликата в размер на 1 446 кв.м. от площта на имота е прехвърлена в полза на [община] за изграждане на обекти на социалната инфраструктура- публична собственост и на общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура.

Видно от представената справка от Службата по геодезия, картография и кадастър- В., ПИ № 07598.119.27 е нанесен в одобрената със заповед № РД-18-47/18.08.2006г. на изпълнителен директор на АГКК, КККР за [населено място], местност ЗВКО „А. П.“, този имот е с площ от 24 383 кв.м., трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване- ниско застрояване /до 10м./, ограничение по §3 от ПЗР на ЗГ.

Приложена е скица № 15-32115/27.01.2015г. за ПИ № 07598.119.27, видно от която този недвижим имот, съгласно одобрената със заповед № РД-18-47/18.08.2006г. на изпълнителен директор на АГКК, КККР за [населено място], местност ЗВКО „А. П.“, възлиза на площ от 24 383 кв.м., трайно предназначение на територията-урбанизирана, начин на трайно ползване- ниско застрояване /до 10м./.

С уведомление № 20-780/07.01.2022 г. началникът на СГКК- В. е отказал изменение на КККР по заявление на „БЯЛА ЛЕНД“ ЕООД за имот идентификатор № 07598.119.27, находящ се в землището на [населено място], област В. изразяващо се в премахване на вписаното ограничение по § 3 от ПЗР на ЗГ.

С писмо с рег. индекс ИАГ12628/04.04.2011 г. на изп. директор на Изпълнителна агенция по горите /И./ до министъра на земеделието чрез зам. министъра на земеделието и храните доц. Г. К. е представен списък по реда на § 3, ал. 1 ПЗР ЗГ на поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародване на закона в „Държавен вестник“. На писмото е положен подпис „запознат“ от зам. министъра Г. К. с дата 05.04.2011 г.

На същото писмо рег. № ИАГ12628/04.04.2011г. /л.360 от делото/ /рег. индекс 13-2768/08.06.2011г. на МЗХ/ е поставена резолюция с подпис без посочено име „одобрявам за министър“ с дата 07.06.2011 г. Като основание за заместване е посочена заповед № РД-412/06.06.2011 г. Имотът на жалбоподателите фигурира под № 312 в посочения списък и е отразен с № 07598.119.12.

С писмо изх. № 3101-43/09.06.2011 г. гл. секретар на МЗХ е изпратил списъка за публикуване до редакцията на Държавен вестник.

С писмо с рег. № ИАГ25094/21.07.2011 г. /л.95 от делото/ на изп. директор на Изпълнителна агенция по горите до министъра на земеделието е представен разширен

списък по реда на § 3, ал. 1 ПЗР на ЗГ на поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародване на закона в „Държавен вестник“. В списъка се съдържа колона, в която е описана заповедта за промяна на предназначението на имота преди изготвянето на списъка, както и колона, в която е отбелязано, че заповедта за промяна предназначението е влязла в сила преди влизането в сила на ЗГ (л. 96- л.117). Процесният недвижим имот фигурира на л.108 от делото /л.13 от списъка/, посочен е негов № 07598.119.12, площ от 25 829 кв.м., заповед № 227/06.12.2007г. и променено предназначение преди влизане в сила на ЗГ.

С писмо изх. № 3101-57/22.07.2011г. и.ф. главен секретар на МЗХ е изпратил разширения списък за публикуване до редакцията на Държавен вестник.

В ДВ, бр. 58/29.07.2011г. / л.73-л.93 от делото/ е публикуван подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на 15б от Закона за горите/ ЗГ/ през периода 2003 г - 2009 г., както и имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им. На ред 312 е включен имот № 07598.119.12, с площ от 25 829 кв.м., находящ се в землището на [населено място], област В..

В ДВ, бр. 48/24.06.2011г. /л. 118-л.127 от делото/ е публикуван списък по § 3, ал.1 от ПЗР на ЗГ (ДВ, бр. 19/2011 г.) на поземлените имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването в Държавен вестник. На ред 312 от него също фигурира имот № 07598.119.12, с площ от 25.829 дка, разположен на територията на [населено място], област В..

От заключението на съдебно-графологичната експертиза, изготвено от вещото лице В. К. се установява, че подписът положен под ръкописната резолюция „ДА” на писмо рег. индекс № 13-7213 от 21.07.2011г. /л.95 от делото/ изх. № И. 25094 от 21.07.2011г. /л.95 от делото/ е изпълнен от М. Н. – министър на земеделието и храните. Подписите на доц. Г. К. - заместник министър на земеделието и храните и д-р Ц. Д. - заместник министър на земеделието и храните са несъпоставими и са с различни частни идентификационни признаци и различен строеж .

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София- град формира следните правни изводи:

От ответната страна не са представени писмени доказателства, удостоверяващи датата на връчване на акта на неговия адресат, следователно жалбата следва да се приеме, че е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, чийто права пряко са засегнати от издаването му /чл.147 АПК/.

Неоснователно е възражението на ответника за просрочие на жалбата, като според него е приложима разпоредбата на чл.140 АПК- двумесечен срок за оспорване на актовете, който е започнал да тече от датата на публикацията в ДВ. Списъците представляват индивидуален административен акт със самостоятелно правно значение, поради което срокът за обжалването им започва да тече от деня след съобщаването им на техните адресати по реда на чл. 61 АПК. Публикуването в неофициалния раздел на ДВ, каквото е процесното, има оповестително действие, като по този начин информацията по презумпция се счита за известна на третите лица. В жалбата се съдържа и оплакване за нищожност, като оспорването в тази част не е обвързано със срок и може да се упражни без ограничение във времето.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК - дали той е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби при постановяването му, както и съобразен ли е актът с целта на закона.

На първо място, компетентен орган да издаде оспорените списъци е министърът на земеделието. Списъкът, който е обнародван в ДВ. бр. 58/29.07.2011г. е одобрен от министъра на земелието и храните г-н М. Н., като се доказва в процеса, че подписът на ръкописна резолюция „да“ е изпълнен именно от това лице. Другият списък, който е обнародван в ДВ. бр. 48/24.06.2011г. е одобрен на 07.06.2011г. от зам. министър на земеделието и храните Ц. Д., който е бил оправомощен със заповед № РД-09-412/06.06.2011г. да замества министъра на земеделието и храните по време на отсъствието му на 07.06.2011г. и 08.06.2011 г. Т.е. правомощието за издаване на този списък е надлежно упражнено по заместване и оплакването за нищожност поради материална некомпетентност е неоснователно.

На второ място, съдът намира, че не е спазена установената в чл. 59, ал.2, т.4 АПК писмена форма, като в акта изрично не са изложени фактическите причини обусловили неговото издаване. Ответникът не е посочил действителното правно положение досежно имот № 07598.119.27, както и какви са били съображенията му за включването в списъка по § 3, ал.1 от ПЗР на ЗГ. Нещо повече, и в двата списъка процесният недвижим имот не е индивидуализиран съобразно актуалното му състояние към този момент по одобрената със заповед № РД-18-47/18.08.2006г. КККР за територията на [населено място], област В.. В списъците този имот е посочен с идентификатор № 07598.119.12 и площи съответно 25.829 дка и 24.383 дка, а в действащата кадастрална карта същият се идентифицира с **№ 07598.119.27** и площ от 24.383 дка. Волята на административния орган не е ясно изразена, съществуват грешки, което е пречка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и не осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си. Недопустимо е да издават актове, съдържащи неточна и неактуална информация, а още повече да се вменява задължение на собственика на несъществуващ вече имот да следи за уведомявания в ДВ, или да се приеме в негова вреда, че е пропуснал срока за оспорване, при положение, че не е бил уведомен, а в неофициален раздел на ДВ са публикувани некоректни данни досежно имота му.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

В хода на протеклото административно производство са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които са ограничили правото на защита на оспорващия и са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган не е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и не е извършил проверка на приетите доказателства. Констатират се нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. Не е извършена цялостна валидна правна преценка на фактическите основания, послужили като предпоставка за издаването на акта. „АГРОКОМ“ ЕООД и праводателят на „БЯЛА ЛЕНД“ ЕООД не са били уведомени за образуваното производство, не е била гарантирана възможността им за участие в него, поради което се налага разбирането, че органът не е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси.

На четвърто място, спорен между страните по делото е въпросът относно правилното приложение на материалния закон, при изследването на който, съдът оформира следните правни съждения:

Обжалваните актове са издадени при неправилно тълкуване и приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на §3, ал.1 от ПЗР на ЗГ /в сила от 08.03.2011г./ „не подлежат на промяна на предназначението по реда на този закон и не може да бъде извършвано строителство в поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на закона в "Държавен вестник". Нормата на § 3, ал. 2, регламентира, че това ограничение се прилага и при промяна на собствеността на имотите, с изключение на случаите, когато съответната горска територия се придобива от държавата. По см. на §3, ал.4 / в ред. преди изм. ДВ. бр.58/18.07.2017г./ в едномесечен срок от деня на обнародването на закона Министерството на земеделието и храните обнародва в "Държавен вестник" списък на тези имотите.

Оспорените частично два списъка, обнародвани в ДВ. бр.48/24.06.2011г. и ДВ.бр.58/29.07.2011г. са издадени на основание §3, ал.4 във вр. ал.1 от ПЗР на ЗГ. Безусловно те притежават белезите на индивидуални административни актове, тъй като с издаването им се засягат придобити материални права и се накърняват интересите на „БЯЛА ЛЕНД“ ЕООД и „АГРОКОМ“ ЕООД.

В списъците е следвало да бъдат включени само имоти, които не подлежат на промяна на предназначението, но не и такива, чието предназначение е променено преди датата на обнародване на тази разпоредба в ДВ. Забраната за строителство в поземлени имоти в горски

територии, придобити чрез замяна, в която категория се причислява и **ПИ № 07598.119.27**, се отнася само за имоти, чието предназначение не е променено преди 08.03.2011г.

В конкретния случай, със заповед № 227/06.12.2007г. на председателя на Д. от горския фонд е изключена площ от 24 383 кв.м., представляваща терена на **ПИ № 07598.119.27**, находящ се в [населено място], област В.. Предназначението на този имот е променено от горски фонд- за създаване на нови или разширяване на границите на съществуващи отделни УПИ извън урбанизираните територии /населени места и селищни образувания/, съгласно ПУП, одобрен със заповед № 209-А/17.05.2007г. на кмета на [община]. Това е станало преди датата на обнародване разпоредбата на § 3 от ПЗР на ЗГ /ДВ. бр.19/08.03.2011г./.

Предвид изложеното **ПИ № 07598.119.27** е включен в списъка в нарушение на изричната норма на § 3, ал.1 от ПЗР на ЗГ. Издателят на акта недопустимо е разширил обхвата на списъка спрямо правното основание, на което последният е издаден, което е видно и от заглавието му - подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на чл. 15б от Закона за горите през периода 2003 - 2009 г., както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им. По този начин незаконосъобразно и в противоречие с целта на разпоредбата, а именно да уреди занапред правоотношенията, а не да преуреди вече добросъвестно придобити права, ответникът е разпрострял строителната забрана и спрямо непопадащия в хипотезата на цитираната норма **ПИ № 07598.119.27**. /виж. Решение № 13988/07.11.2012г. по адм. дело № 12237/2011г. на ВАС на РБ/. С въвеждането на правилото по § 3, ал. 1 ПЗР на ЗГ законодателят не е отменил извършените до момента промени на предназначението на имоти, не е придал обратна сила на новото правило, а е предвидил ограничението да действа от момента на публикуване на закона в ДВ, т.е. за в бъдеще.

При анализ поотделно и в съвкупност на приетия доказателствен материал, съдът намира, че не е съществен фактическият състав по § 3, ал.1 от ПЗР на ЗГ, за да бъде постановена забрана за строителство на процесния недвижим имот. Както бе вече обсъдено в конкретния случай не се установява безспорно и недвусмислено наличието на предпоставките визирани в правната норма, тъй като преди 08.03.2011г. **ПИ № 07598.119.27** е бил изключен от горския фонд и е бил урегулиран

за застрояване в УПИ IX-12, кв.255 по ПУП- ПРЗ на местност -зона за вилен и курортен отдих „А. П.“. Съображенията на административния орган не са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно посочената хипотеза в § 3, ал.1 от ПЗР на ЗГ.

По тези аргументи настоящият съдебен състав заключава, че атакуваните актове са издадени при наличието на отменителните основания по чл.146, т.2, т.3 и т.4 АПК- нарушение на формата, несъответствие с материално-правните разпоредби на позитивното право и процесуални пропуски. Ето защо, те са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени в частта досежно ПИ № 07598.119.12 /по одобрената кадастрална карта и регистри, съставляващ ПИ № 07598.119.27/. Ответникът не доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна правни последици.

При този изход на спора искането на представителите на жалбоподателя „БЯЛА ЛЕНД“ ЕООД адв. М. М. и адв. Р. И. за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.1 от АПК. Видно от договор за правна защита и съдействие от 20.01.2022г. е бил уговорен и заплатен /фактура № 944/20.01.2022г./ хонорар за процесуално представителство в размер на сумата от 2 016.00 лева, а по сметка на съда е внесена държавна такса в размер на 50.00 лева, както и сумата от 263.50 лева, представляваща възнаграждение за вещото лице, или общият размер на разноските възлиза на стойност от 2 329.50 /две хиляди триста двадесет и девет лева и петдесет стотинки/ лева.

Дружеството „АГРОКОМ“ ЕООД е сключило с Адвокатско дружество „М. М. и Р. И.“ договор от 20.01.2022г. за процесуално представителство, като е уговорено възнаграждение за това в размер на сумата от 1 584.00 лева, която е заплатена изцяло /вж. фактура № 946/20.01.2022г. и банково извлечение за паричен превод от 02.02.2022г./.. По сметката на съда е внесена и държавна такса в размер на 50.00 /петдесет/ лева, както и 263.50 лева- сума за заплащане на възнаграждение на вещото лице или общият размер на сторените разноски е 1 897.50 /хиляда осемстотин деветдесет и седем лева и петдесет стотинки/ лева.

В хода на устните състезания юрк. А. В. е направила възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Това възражение, съдът приема за основателно. Съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. /изм. ДВ. бр. 88/04.11.2022г./, минималният размер при дела без определен

материален интерес е 1 000.00 лева, а в случая е заплатен съответно 2 016.00 лева и 1 584.00 лева.

Размерът и на тези адвокатски хонорари следва да бъде редуциран до сумата от по 1 300.00 /хиляда и триста/ лева за всяко едно от дружествата, която съдът приема, че е справедлива и съответства на обема на извършената правна защита- чл.36, ал.2 от ЗА. Съобразно чл.1 от Наредба № 1/09.07.2004г., размерът на възнаграждението за оказваната от адвоката правна помощ се определя по свободно договаряне въз основа на писмен договор с клиента, но не може да бъде по-малък от определения в наредбата минимален размер за съответния вид помощ. Аналогична е и разпоредбата на чл.36, ал.2, изр. второ от ЗА, съгласно която „размерът на възнаграждението не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа“. Следователно заплатеното адвокатско възнаграждение е прекомерно по см. на чл.78, ал.5 ГПК във вр. чл.144 АПК, а сумата от по 1 300.00 /хиляда и триста/ лева отговаря на извършената работа от адвоката по делото- изготвяне на жалба, явяването в четири съдебни заседания и представянето на писмена защита.

В тази връзка, съдът се основава и на т.1 от Решение от 23.11.2017 г. по съединени дела С-427/16 и С-428/16 на СЕС, първи състав „ разпоредбата на чл.101, § 1 ДФЕС вр. чл. 4, § 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба като разглежданата в главните производства, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат - под страх от дисциплинарно производство срещу адвоката - да договорят възнаграждение в по-нисък от минималния размер, определен с наредба, приета от професионална организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноси за възнаграждение в по-нисък от минималния размер, би могла да ограничи конкуренцията в рамките на вътрешния пазар по смисъла на чл.101, § 1 от ДФЕС.“ Всеки съд следва да прецени дали с оглед на конкретните условия за прилагането такава правна уредба действително отговаря на легитимни цели и дали така наложените ограничения се свеждат до това, което е необходимо, за да се осигури изпълнението на тези легитимни цели.

Приложението на правото на Европейския съюз, включително на тълкуването, дадено от СЕС по цитираното преюдициално запитване е служебно императивно задължение на всяка национална юрисдикция във всяко нейно производство, като е без значение дали насрещната страна е правила или не възражение за прекомерност против адвокатския хонорар, претендиран от другата страна.

Националният съд е длъжен сам да приложи разпоредителната част от тълкуването, като тълкувателна правна норма със собствен регулативен потенциал. В изпълнение на това си задължение, настоящият съдебен състав намира, че възнаграждение за адвокатска защита от по 1 300.00 /хиляда и триста/ лева за всеки един от жалбоподателите, съответства на закона и не се преследват други освен легитимни цели, да бъде възнаграден действително положения труд от адвокат М. М. и адвокат Р. И..

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София- град, II-ро отделение, 22-ри състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба с вх. № 70-387/24.01.2022г. на „БЯЛА ЛЕНД“ ЕООД, представлявано от Б. Ч. Г. и „АГРОКОМ“ ЕООД, представлявано от Г. П. Г. и Г. Г. П.:

1. подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на 15б от Закона за горите/ ЗГ/ през периода 2003 г - 2009 г., както и имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им, публикуван от Министерство на земеделието и храните на основание § 3, ал. 4 от Преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на ЗГ (ДВ, бр. 58/29.07.2011г.), в частта относно имот № 07598.119.12, посочен на ред № 312 / понастоящем имот № 07598.119.27/, находящ се в землището на [населено място], област В..

2. списък по § 3, ал.1 от ПЗР на ЗГ (ДВ, бр. 19/2011 г.) на поземлените имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването в Държавен вестник, публикуван от министерство на земеделието и храните на основание § 3, ал.4 от ПЗР на ЗГ (ДВ, бр. 48/24.06.2011г.), в частта относно имот № 07598.119.12, посочен на ред № 312 /сега имот с идентификатор № 07598.119.27/, находящ се в землището на [населено място], област В..

ОСЪЖДА Министерство на земеделието с адрес: [населено място],

[улица] да заплати на „БЯЛА ЛЕНД“ ЕООД, представлявано от Б. Ч. Г. с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О.“, [улица] сумата в размер на 1 613.50 /хиляда шестстотин и тринадесет лева и петдесет стотинки/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието с адрес: [населено място], [улица] да заплати на „АГРОКОМ“ ЕООД, представлявано от Г. П. Г. и Г. Г. П. с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.7 сумата в размер на 1 613.50 /хиляда шестстотин и тринадесет лева и петдесет стотинки/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия: